

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา ระดับ ปวช. และ ปวส.

เพื่อคุณภาพและมาตรฐานของการจัดการอาชีวศึกษา

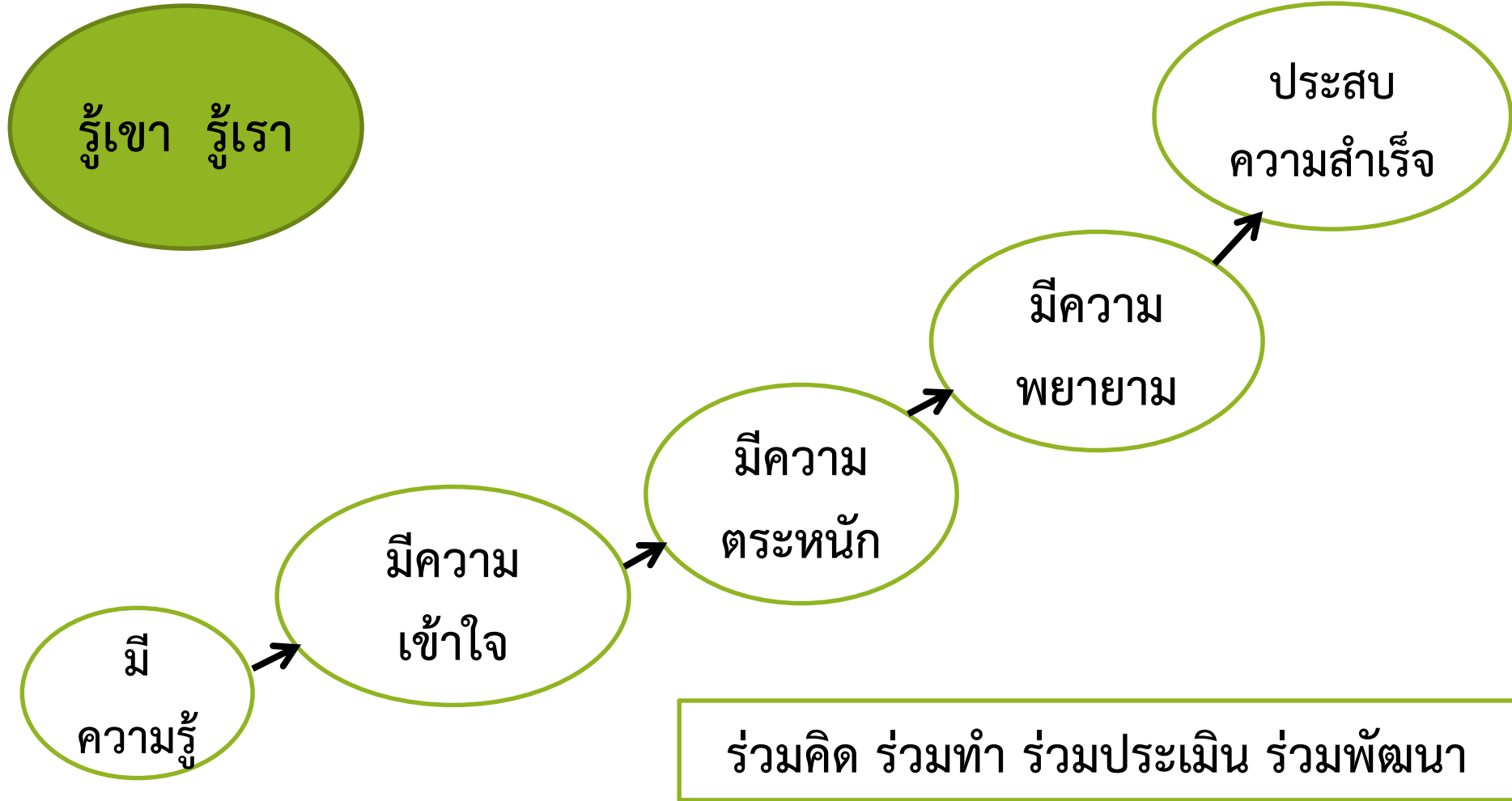
โดย นายเริงจิตร มีลาภสม

ผู้อำนวยการด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วันที่ 7 – 10 สิงหาคม 2560 ณ วิทยาลัยเทคนิคดอนเมือง

ปัจจัยและระดับขั้นสู่ความสำเร็จ

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบคือ การศึกษา
ในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษากำหนดจุดมุ่งหมาย วิธี
การศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการศึกษา การวัดและประเมินผล
ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 15 (ต่อ)

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษามีความยืดหยุ่น ในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 15 (ต่อ)

(3) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษานี้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา 15 (ต่อ)

สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือ
ทั้งสามรูปแบบก็ได้

ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่าง
รูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบได้ ไม่ว่าจะ เป็นผลการเรียน
จากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบ
ตามอัธยาศัย การฝึกอบรมหรือจากประสบการณ์การทำงาน

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 4

“การอาชีวศึกษา” หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 4 (ต่อ)

“การฝึกอบรบวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาว ทั้งในและนอกสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและ พัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับ เทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทาง ทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถ นำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดได้โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้น การศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการ กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและ การประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 8 (ต่อ)

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 8 (ต่อ)

(3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลโดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 8 (ต่อ)

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบัน สามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกัน ก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 10 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง

(1) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน

พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา 10 (ต่อ)

(2) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงาน ตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงปริญญาตรี

ฯลฯ

(4) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษ และการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

ฯลฯ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ศธ. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ศธ.
มาตรฐานคุณวุฒิ
อาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศ ศธ.
มาตรฐานคุณวุฒิ
อาชีวศึกษา
ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๕๖

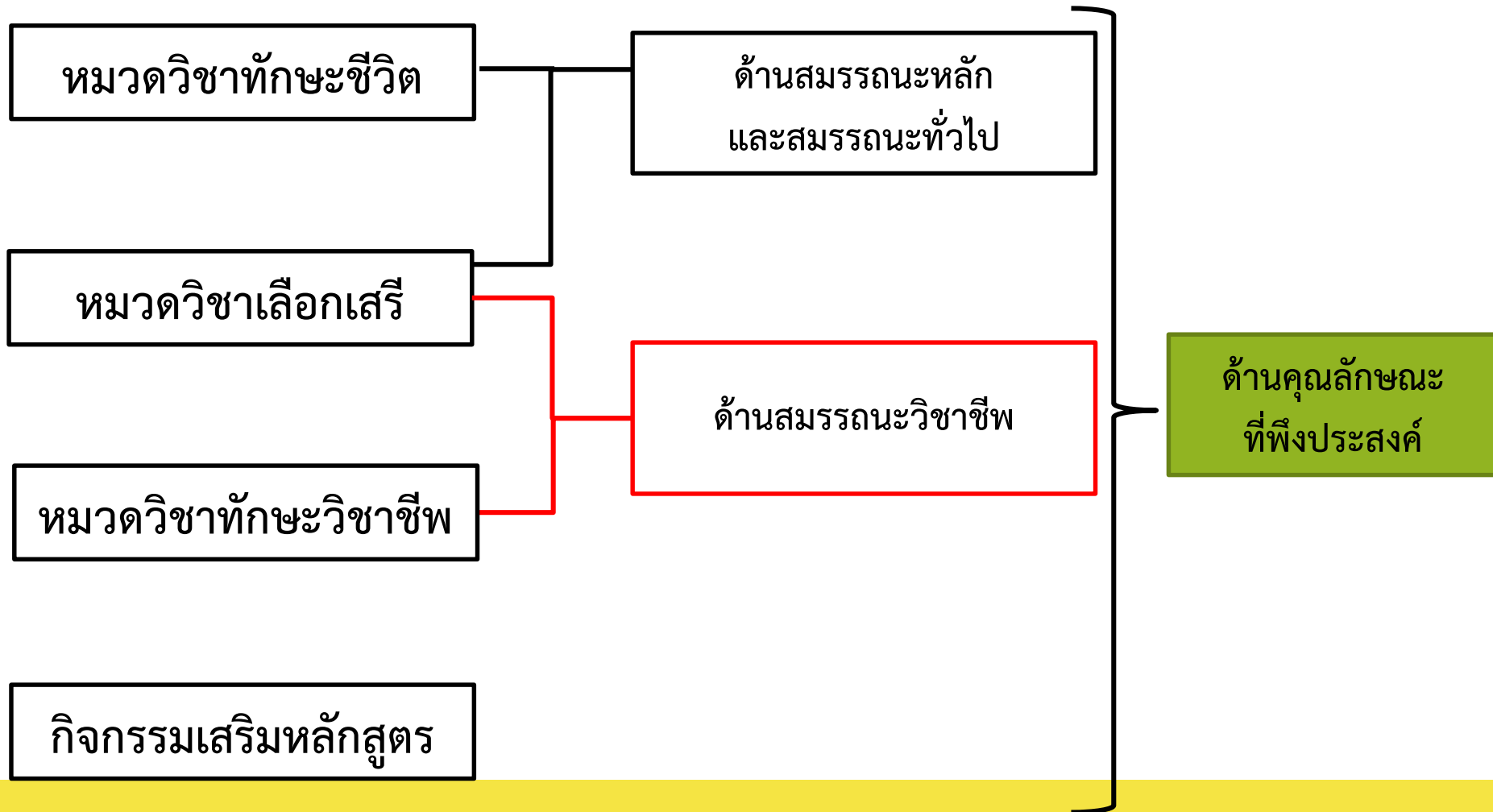
ประกาศ ศธ.
มาตรฐานคุณวุฒิ
อาชีวศึกษา
ระดับปริญญาตรี
สายเทคโนโลยีหรือสาย
ปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๕๖

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖

คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับคุณวุฒิ ประเภทวิชาและสาขาวิชา ต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๓ ด้าน คือ

๑. **ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์** ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรม ลักษณะนิสัยและทักษะทางปัญญา
๒. **ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป** ได้แก่ ความรู้และทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาการเรียนรู้และการปฏิบัติงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การประยุกต์ใช้ตัวเลข การจัดการและการพัฒนางาน
๓. **ด้านสมรรถนะวิชาชีพ** ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะในสาขาวิชาชีพสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งประยุกต์สู่ออาชีวะ

โครงสร้างหลักสูตร ปวช. ปวส.
เพื่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส.
และการฝึกอบรมวิชาชีพในปัจจุบัน

ประกาศ ศธ.
มาตรฐานคุณวุฒิฯ
ปวช.2556

หลักสูตร ปวช.
พุทธศักราช 2556

ระเบียบ ศธ.
จัดการ + ประเมิน
ปวช. 2556

ประกาศ ศธ.
มาตรฐานคุณวุฒิฯ
ปวส.2556

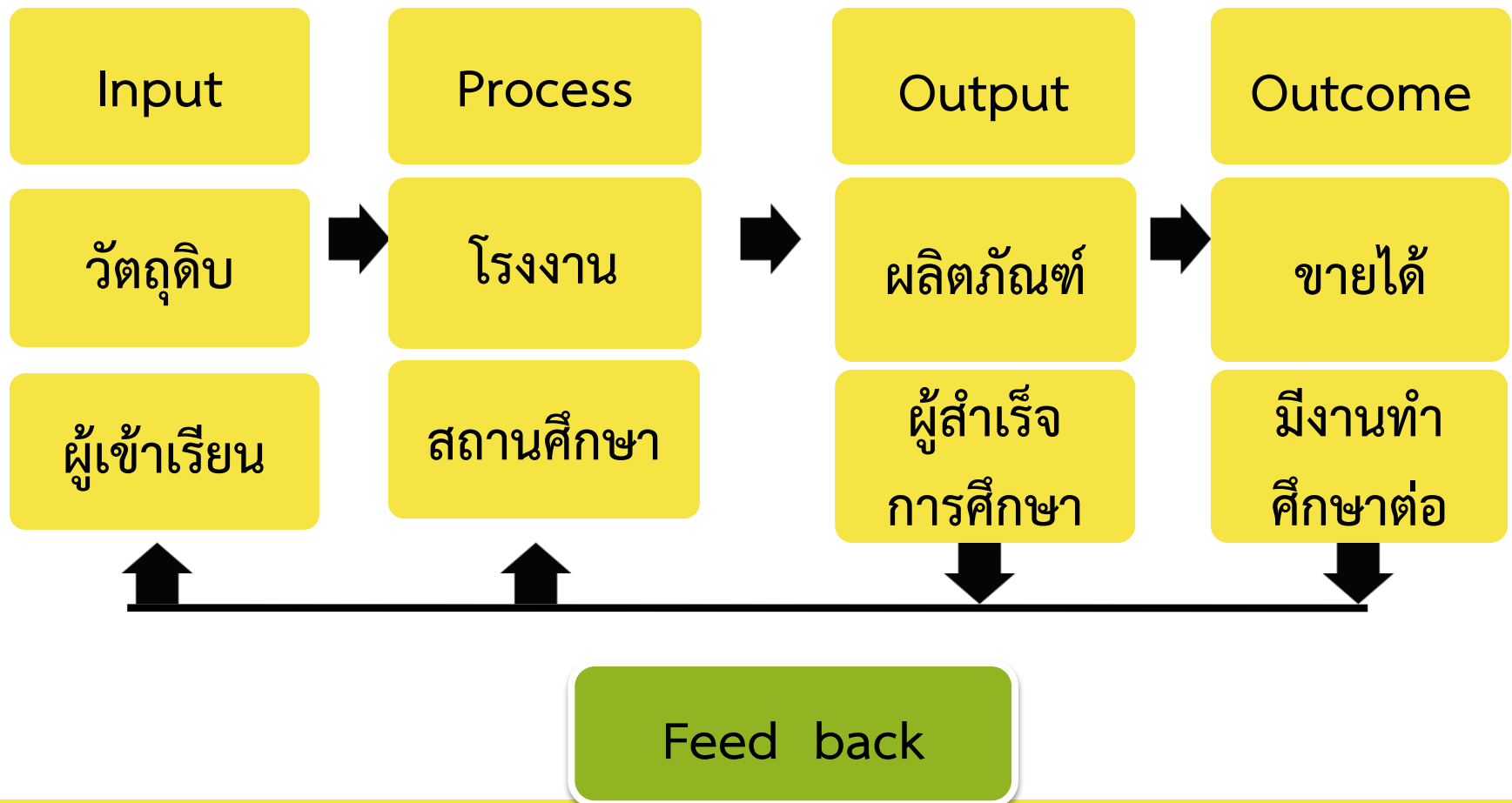
หลักสูตร ปวส.
พุทธศักราช 2557

ระเบียบ ศธ.
จัดการ + ประเมิน
ปวส. 2557

ประกาศ ศธ.
กรอบมาตรฐานฯ
ระยะสั้น 2551

ระเบียบ สอศ.
จัดการ + ประเมิน
ระยะสั้น 2558

แนวคิดจากระบบการผลิต → การจัดการศึกษา

ประเด็นสำคัญของการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียน

รายการ	ระเบียบ ศธ.ปวช.56		ระเบียบ ศธ ปวส.57	
	ข้อ	หน้า	ข้อ	หน้า
ภาคเรียน	5	52	4	70
ภาคเรียนฤดูร้อน	5	52	4	70
พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติผู้เข้าเรียน	7,8	53	6,7	71-72
การเปิดเรียน	23,24	57	22,23	76
การลงทะเบียนเรียนรายวิชา	30,31	58	29,30	77-78
การนับเวลาเรียนเพื่อสิทธิในการ เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน	36,37	59	35,36	79

ประเด็นสำคัญของการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียน

รายการ	ระเบียบ ศธ.ปวช.56		ระเบียบ ศธ ปวส.57	
	ข้อ	หน้า	ข้อ	หน้า
การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	53	63	52	84
กิจกรรมเสริมหลักสูตร	54	63-64	53	84
การฟื้นฟูสภาพเนื่องจากผลการเรียน	58,59	65	57,58	85
การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์	67	66	66	87
การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล				
การเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพ			68,69	87

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา
กับผู้เรียนระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส.

ผู้เรียนระดับ ปวช. และ ปวส.

ผู้เรียนแบบเต็มเวลา

ผู้เรียนแบบไม่เต็มเวลา

ผู้เรียนกลุ่มการศึกษา
ในระบบ

ผู้เรียนกลุ่มการศึกษา
ระบบทวิภาคี

ผู้เรียนกลุ่มทั่วไป

ผู้เรียนกลุ่มเฉพาะ
(มีข้อตกลงความร่วมมือ)

การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชาตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ
ตามประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560

ประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติใน
การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา
ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560

หลักเกณฑ์ 8 ข้อ

แนวปฏิบัติ 4 ขั้นตอน

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการอาชีวศึกษา

กลุ่มเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา

ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2560

นิยามศัพท์

หลักเกณฑ์ 7 ข้อ

วิธีการ 5 ข้อ

แบบขออนุญาตฯ

แบบประเมินความพร้อมฯ

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด 6

วินัยและการรักษาวินัย

โทษทางวินัยตามมาตรา 96

มี 5 สถาน คือ

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ปลดออก
5. ไล่ออก

มาตรา 84 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะ อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการและต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 85 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล โดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา 86 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติ
ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและ
ระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติ
ตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์
ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายในเจ็ดวัน เพื่อให้
ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว
ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชา
จะต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

พระราชดำรัส รัชกาลที่ 9

พระราชทานแก่ครูอาวุโส ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
วันเสาร์ที่ 21 ตุลาคม 2521

“...ถ้าครูไม่ห่วงประโยชน์ที่ควรจะห่วง หันไปห่วงอำนาจ
ห่วงตำแหน่ง ห่วงสิทธิ์ และห่วงรายได้กันมากเข้าๆ

แล้วจะเอาจิตใจที่โหมมาห่วงความรู้ ความดี ความเจริญของเด็ก
ความห่วงใยในสิ่งเหล่านั้น ก็จะค่อยๆ บั่นทอนทำลายความเป็นครู
ไปจนหมดสิ้น จะไม่มีอะไรดีเหลือไว้พอที่ตัวเองจะภาคภูมิใจ
หรือผูกใจใครไว้ได้ ความเป็นครูก็จะมีค่าเหลืออยู่ให้เป็นที่เคารพ
บูชาอีกต่อไป...”

สวัสดี

